

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenej **Z. Š.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí 5. februára 2009 v Bratislave dovolanie obvinenej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. októbra 2008, sp. zn. 3 To/41/2008 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvinenej **Z. Š.** **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10. júna 2008, sp. zn. 2 T/130/2007, bola obvinená **Z. Š.** uznaná za vinnú z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd Topoľčany podľa § 37 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trest uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. mája 2007, sp. zn. 3 T 94/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. septembra 2007, sp. zn. 1 To 40/2007.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 súd uložil obžalovanej povinnosť zaplatiť spôsobenú škodu poškodenej strane **I. Ž. P., a.s.**, so sídlom J., IČO: X. vo výške 509 331 Sk.

Na základe odvolania okresnej prokurátorky v Topoľčanoch Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 7. októbra 2008, sp. zn. 3 To/41/2008 rozhodol podľa § 321 ods. 1

písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil obžalovanej podľa § 250 ods. 3 Tr. zákona v znení zákona č. 227/2005 Z.z. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, na výkon ktorého sa bola podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradená do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 49 ods. 1, § 50 Tr. zákona súd uložil obžalovanej trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, na ktorú je potrebné oprávnenie podľa živnostenského zákona v trvaní štyroch rokov.

Krajský súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. mája 2007, sp. zn. 3 T 94/2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. septembra 2007, sp. zn. 1 To 40/2007.

Podľa názoru krajského súdu pochybil okresný súd pri aplikácii ustanovenia § 37 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 o upustení od potrestania, keď spoločenská nebezpečnosť konania obžalovanej z pohľadu spôsobu spáchania činu, ale i následku prevyšovala svojou intenzitou čin, pre ktorý už bola odsúdená.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu podala obvinená Z. Š., prostredníctvom obhajcu JUDr. J. D., dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. poriadku. Naplnenie dovolacieho dôvodu videla obvinená v tom, že jej krajský súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Bola presvedčená, že v jej prospech bolo viacero poľahčujúcich okolností, ktoré odôvodňovali správnosť postupu okresného súdu pri upustení od potrestania, nakoľko trestná činnosť bola páchaná v rokoch 2002 až 2003. Pripustila však, že rozhodnutie krajského súdu bolo jedným z možných, ale podľa jej názoru nespravodlivým. Ak chcel odvolací súd sprísniť trest, nemusel jej ukladať nepodmienečný, ale stačilo predĺžiť skúšobnú dobu už uloženého trestu. Dodala, že si je vedomá svojho protispoločenského konania, ale trest uložený odvolacím súdom považuje za nezákonný. Preto navrhla, aby dovolací súd podľa § 386 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 7. októbra 2008 a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila Okresná prokurátorka v Topoľčanoch (č.l. 963-964), ktorá uviedla, že krajský súd uložil obvinenej trest v rámci zákonom

stanovenej trestnej sadzby. Nepochybné je, že za takýto trestný čin zákon vyslovene uvádza ako druh trestu, trest odňatia slobody. Navrhla preto, aby najvyšší súd dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku).

Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Druhy trestov boli v zákone č. 140/1961 Zb. účinnom v znení zákona č. 227/2005 Z.z. upravené v ustanovení § 27 Tr. zákona, ktorý taxatívne stanovil, že za spáchané trestné činy možno uložiť len tieto tresty: odňatie slobody, stratu čestných titulov a vyznamenaní, stratu vojenskej hodnosti, zákaz činnosti, prepadnutie majetku, peňažný trest, prepadnutie vecí, vyhostenie a zákaz pobytu. Osobitná časť Trestného zákona potom pri každom z trestných činov konkrétne uvádzala, aký druh trestu možno páchatelovi za neho uložiť.

Zákonom stanovená trestná sadzba je určená v skutkovej podstate toho – ktorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Táto sa mení v závislosti od toho, či súd odsudzuje páchatel'a za viac trestných činov (§ 35 Tr. zákona), alebo ukladá trest obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 42 Tr. zákona).

Súd v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby v konkrétnej trestnej veci je povinný prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery podľa § 31 ods. 1 Tr. zákona aj na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 Tr. zákona), na možnosť nápravy

páchateľa a jeho pomery. Rovnako je povinný prihliadnuť aj na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti podľa § 33 Tr. zákona.

Podľa § 250 ods. 1 Tr. zákona účinného v znení zákona č. 227/2005 Z.z., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím vecí.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.

Obvinená bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre dňa 19. septembra 2007, sp. zn. 1 To 40/2007, právoplatne odsúdená za trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 2 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody na dva roky, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu troch rokov, a trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na štyri roky.

Keďže súd odsudzoval obvinenú za trestný čin, ktorý spáchala skôr, ako bol Krajským súdom v Nitre dňa 19. septembra 2007 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za vyššie uvedený trestný čin, postupoval správne, ak jej uložil trest v upravenej trestnej sadzbe jeden rok až šesť rokov a osem mesiacov trestu odňatia slobody.

Krajský súd postupoval správne aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti, pretože tento možno uložiť podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona účinného v znení zákona č. 227/2005 Z.z., ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Dovolací súd nemôže prehodnocovať uložený trest z pohľadu prísnosti, tak ako v dovolaní žiadala obvinená. Je absolútnym právom príslušného súdu rozhodnúť, aký druh trestu (ak je v osobitnej časti trestného zákona určený alternatívne) a v akej výmere v rámci stanovenej trestnej sadzby s ohľadom na zásady ukladania trestov sú pre obvinenú z pohľadu stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, možnosti nápravy a pomerov obvinenej primerané.

Z uvedeného vyplýva, že Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom pri ukladaní trestu obvinenej trestný zákon neporušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto ako súd dovolací so zreteľom na uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolanie obvinenej Z. Š. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková